

РЕШЕНИЕ

№ 1245

гр. Варна, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Мирела Огн. Кацарска

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова
като разгледа докладваното от Красимир Т. Василев Въззивно гражданско дело № 20223100501426 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и е образувано по въззивна жалба на Ж. С. С., действаща със съгласието на своята майка И. А. П., чрез адв.В. против Решение № 260106 от 21.02.2022 година, постановено по гр.дело № 18700/2019 година, по описа на ВРС, с което е била уважена исковата претенция на С. В. С. по чл.439 от ГПК и е било прието в отношенията между ищеца С. В. С., ЕГН ***** и Ж. С. С., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител И. А. П., ЕГН *****, че С. В. С., ЕГН ***** **не дължи** на Ж. С. С., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител И. А. П., ЕГН ***** сумата от 572 евро с левова равностойност от 1 118.74 лева, представляваща месечна издръжка за периода от 01.03.2019 година до 01.05.2019 година, определена със съдебно решение за издръжка на Районен съд в град М., Г. по семейно дело № 524FH83/16RE, предмет на принудително изпълнение по изп. дело № 20178950401238 по описа на ЧСИ Л.С. рег. № 895, с район на действие ОС – Варна, въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч. гр. д. № 893 по описа за 2017 г. на ОС – Варна, поради погасяване на същата чрез плащане, както и **в частта** с която е била осъдена Ж. С. С., ЕГН ***** действаща чрез своята майка и законен представител И. А. П., ЕГН *****, адрес: ***,

община Аврен да заплати в полза на С. 1 В. С., ЕГН *****, адрес: *** сумата от 1665,79 лева, представляваща сторени в производството разноси, на основание чл. 78, ал.1 ГПК.

В жалбата се излага, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Също според жалбата съдът неправилно е отчел изслушаните пред него Съдебно счетоводни експертизи, като е дал вяра на едната от тях; излага се още, че съдът неправилно е разпределил доказателствената тежест, не е съдействал на страните за изясняване на обективната истина и в тази връзка се настоява да бъде изготвен нов доклад. Сочи се още, че не е доказано обстоятелството, че Длъжника е заплатил дължимата издръжка за месеците **март – април 2019 година**, т.к. от приложения за целта документ не става ясно за кои период е осъществено плащането. Излага се, че съдът не е изследвал всъщност каква сума е била изплатена на Социалната служба в град М. и че в последна сметка се касае за дете, чиито нужди следва да бъдат обезпечени. По същество се настоява съдът да отмени атакувания съдебен акт и да отхвърли исковата претенция.

В срока по чл.263 от ГПК въззиваемия С. В. С., чрез адв.З. депозира отговор, съобразно които решението е правилно и следва да бъде потвърдено.

В съдебно заседание пред ВОС, въззивницата, е редовно призована, не се явява, но чрез адв.В. поддържа въззивната си жалба и моли съдът да я уважи.

Въззиваемия С., редовно призован, не се явява, но чрез адв.З., оспорва жалбата, поддържа депозирания против нея отговор, и моли съдът да потвърди решението.

Дирекция „Социално подпомагане” не изпраща представител.

След проверка на обжалваното решение, предвид аргументите на страните и писмените доказателства по делото, ВОС установи следното:

Не е спорно между страните, и съдът приема, че по силата на Решение за издръжка на Районен съд в град М., Г. по семейно дело № 524FH83/16RE въззиваемия С. В. С. е осъден да заплаща в полза на дъщеря си Ж. С. С., действаща чрез своята майка и законен представител И. А. П., издръжка 289 евро месечно, платима предварително на първо число на всеки месец, считано от 01.03.2016 г. до 31.12.2016 г., а след този период – 297 евро месечно,

платима предварително на първо число на всеки месец, считано от 01.01.2017 г. до 01.03.2019 г., от който момент нататък следва да се плащат 100 процента от съответната минимална издръжка по чл. 1612а, ал. 1 от Гражданския кодекс на Г. за трета възрастова група, минус половината помощ за отглеждане на едно дете, както и 746 евро, представляващи неплатена издръжка за периода от 01.11.2015 г. до 29.02.2016 г., както и сумата от 492.54 евро, представляваща разноси в производството пред съда в М.; въз основа на посоченото съдебно решение с Разпореждане № 5764/28.06.2017 г. по ч. гр. д. № 893/2017 г. на ОС-Варна е издаден изпълнителен лист, по който е образувано изп. дело № 20178950401238 по описа на ЧСИ Л.С. рег. № 895, с район на действие ОС – Варна.

Приложен е и ИЛ от 28.06.2017 г., издаден по ч.гр.д. № 893/2017 г. по описа на Окръжен съд – град Варна, с който е видно, че С. В. С., ЕГН ***** е осъден съобразно съдебно решение за издръжка на Районен съд в град М., Г. по семейно дело № 524FH83/16RE да заплаща в полза на дъщеря си Ж. С. С., действаща чрез своята майка и законен представител И. А. П., издръжка 289 евро месечно, платима предварително на първо число на всеки месец, считано от 01.03.2016 г. до 31.12.2016 г., а след този период – 297 евро месечно, платима предварително на първо число на всеки месец, считано от 01.01.2017 г. до 01.03.2019 г., от който момент нататък следва да се плащат 100 процента от съответната минимална издръжка по чл. 1612а, ал. 1 от Гражданския кодекс на Г. за трета възрастова група, минус половината помощ за отглеждане на едно дете, както и 746 евро, представляващи неплатена издръжка за периода от 01.11.2015 г. до 29.02.2016 г., както и сумата от 492.54 евро, представляваща разноси в производството пред съда в М., както и самото Решение от 03.04.2017 г. по дело № 524FH83/16RE на Районен съд – град М., с което е определена дължимата от С. С. издръжка в полза на детето Ж. С. С.. Отражено е, че решението е влязло в сила на 30.12.2016 г.

С разпореждане от 28.06.2017 г. по ч.гр.д. № 893/2017 г. по описа на Окръжен съд – град Варна е постановено издаване на изпълнителен лист по реда на чл. 627 б ГПК във връзка с Регламент № 4/2009 г. въз основа на издаденото решение по дело № 524FH83/16RE на Районен съд – град М.. На тази база е било образувано и изпълнително дело № 1238/2017 г. по описа на ЧСИ Людмил Станев с рег. № 895 и район на действие Окръжен съд – град Варна.

С писмо от 26.05.2017 г. Социална служба С.-В., към отдел Социални услуги на Проинвиста столица М. до С. С., последният е уведомен, че с решение от 16.05.2017 г. на Службата за младежта в М., социално бюро, Седлинг – Вестпарк е одобрено обезщетение за детето Ж. С. С. съгласно Закона за авансово плащане на издръжка. Уведомяват го, че предявените към него претенции за издръжка до размера на одобреното плащане преминават към провинция Бавария. Затова за в бъдеще задължението за издръжка на детето за периода след 01.03.2017 г. може да бъде погасявано само

посредством плащания към Социалната служба по посочената банкова сметка в Staatsoberkasse Bayern. Отражено е, че плащанията към детето или негов законен представител не го освобождават от задължението за плащане, освен ако не получи известие за противното. Посочено е, че призовават авансово да превежда дължимата издръжка в размер на 201 евро към момента, не по-късно от първо число на същия месец.

Прието като писмено доказателство е преводно нареждане от 27.02.2019 г., извършено чрез Обединена Българска Банка АД с наредител Н. И. С. и получател Staatsoberkasse Bayern Munchen Germany, с която е преведена сумата от 600 евро с посочено основание „в полза на Ж. С. С. от С. В. С. издръжка от 01.03.2019 г. до 30.04.2019 г.“.

Като писмено доказателство е представен легализиран превод на Първа наредба за изменение на минималната издръжка от 28.09.2017 г., от която се установява, че минималната издръжка за първа възрастова група от 01.01.2019 г. е 354 евро; за втора - 406 евро и за трета 476 евро.

От прието като писмено доказателство писмо от Център за социално подпомагане З.-В., Подрайон 2 относно авансова издръжка, изпратено до И. А. П. на 03.01.2019 г. е видно, че е налице промяна на размера на авансовата издръжка към 01.01.2019 г. Поради повишаване на минималната издръжка и парите за първо дете се променят и сумите за минимална издръжка, съгласно § 2 от Закона за авансовата издръжка като минималната издръжка за дете до 6 годишна възраст е 354 евро; за дете от 7-12 годишна възраст – 406 евро и за дете от 13 до 18 години – 212 евро като от тези суми се приспадат надбавките за първо дете в размер на 194 евро или авансовата издръжка за дете до 6 годишна възраст е 160 евро; за дете от 7-12 годишна възраст – 212 евро и за дете от 13 до 18 години – 282 евро.

По делото са постъпили документи от Социална служба за гражданите З.-В. от 07.07.2020 г., от която се установява, че авансово изплатените суми на майката на детето за периода от 01.03.2017 г. до 31.12.2017 г. са по 201 евро месечно или 2010 евро; от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. – 212 евро месечно или 2460 евро; за периода от 01.01.2019 г. до 28.02.2019 г. – 212 евро месечно или 424 евро; за периода от 01.03.2019 г. до 30.06.2019 г. – 283 евро месечно или общо 1128 евро; за периода от 01.07.2019 г. до 31.12.2019 г. – 272 евро месечно или 1632 евро; за периода от 01.01.2020 г. до 31.07.2020 г. – 293 евро или 2051 евро общо; 01.08.2020 г. до момента – 293 евро. Общо внесената сума включително според Закона за авансовото плащане на дете е сумата в размер на 9705 евро. Удостоверено е, че вноските от С. С. са както следва: 29.06.2017 г. в размер на 2010 евро; на 12.12.2017 г. в размер на 1212 евро; на 14.12.2017 г. в размер на 1212 евро; на 14.12.2017 г. – 285 евро; на 25.06.2018 г. в размер на 1608 евро; на 28.02.2019 г. – 600 евро; на 30.04.2019 г. в размер на 600 евро; на 24.06.2019 г. – 900 евро; на 26.09.2019 г. – 1200 евро; на 03.02.2020 в размер на 1200 евро и на 19.05.2020 г. – в размер на 900 евро. Общо внесените суми са в размер на 10 515 / десет хиляди и петстотин и

петнадесет/ евро, т.е. налице е надвнасяне на сумата от 1 223 /хиляда двеста двадесет и три/ евро, поради което С. може да не внася вноски в държавната каса в продължение на четири месеца, след което да продължи с вноските си.

Като писмени доказателства са приети документи по извършената съдебна поръчка до Социална служба за гражданите З.-В., постъпила в съда на 10.02.2021 г. Ищцовата страна е представила легализиран превод на постъпилите документи и е прието по делото заключение по назначената съдебна експертиза за проверка верността на превода на представените в превод документи от страна на ищеца по извършената от съда съдебна поръчка. От същите се установява, че Социалната служба за гражданите З.-В. потвърждава плащанията от С. С. както следва: 29.06.2017 г. в размер на 2010 евро; на 12.12.2017 г. в размер на 1212 евро; на 14.12.2017 г. в размер на 1212 евро; на 14.12.2017 г. – 285 евро; на 25.06.2018 г. в размер на 1608 евро; на 28.02.2019 г. – 600 евро; на 30.04.2019 г. в размер на 600 евро; на 24.06.2019 г. – 900 евро; на 26.09.2019 г. – 1200 евро; на 03.02.2020 в размер на 1200 евро и на 19.05.2020 г. – в размер на 900 евро; на 26.08.2020 г. – в размер на 600 евро; на 14.10.2020 г. – в размер на 900 евро. Общо внесените суми възлизат на 12015 евро като има надвнасяне в размер на 1258 евро и г-н С. може да не плаща вноски в държавната каса в продължение на четири месеца, а след това да възобнови вноските. Представено е писмо от 15.01.2021 г., от което се установява, че Социалната служба за гражданите З.-В. апелира С. да създаде дългосрочно ежемесечно нареждане за заплащане на издръжка в размер на поне 293 евро директно по сметката на майката, за да може да бъде спряна услугата за изплащане на издръжката. От Социална служба З.-В. има представен отговор на въпросите, поставени със съдебната поръчка като е посочено, че с молба за изплащане на присъдена издръжка от държавата на деца, отглеждани и възпитавани само от един родител, вземането за издръжка по този закон заедно с правото на получаване на информация относно доходи и имущество на длъжника преминава върху административните институции на провинция Бавария. Според немското законодателство лицето, имащо право да получава издръжка, изплащана от държавата може да подаде молба, за да започне да я получава, съгласно чл. 1 от Закона за изплащане на издръжка от държавата на деца, отглеждани и възпитавани само от един родител по т.1 от Правилника за прилагането му. С. е длъжен да изпълнява задълженията си за издръжка посредством компетентната затова институция, тъй като съгласно чл. 7, ал.1 ЗИПИД и т.7.1 от Правилника за прилагане на ЗИПИД при изплащане на издръжката от държавата вземането за издръжка на детето срещу родителя, до размера на изплатената от държавата издръжка се прехвърля върху административните институции на провинция Бавария чрез института на законово прехвърляне на вземане. В случай, че С. заплаща директна издръжка на детето са, че тези суми подлежат на връщане обратно от майката поради неправомерно получени услуги. Посочено е, че С. е изплатил забавените плащания до 31.08.2019 г. като дори има надвнасяне. Съобразно представените документи от съдебната поръчка следва, че

авансово изплатените суми на майката на детето за периода от 01.03.2017 г. до 31.12.2017 г. са по 201 евро месечно или 2010 евро; от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. – 212 евро месечно или 2460 евро; за периода от 01.01.2019 г. до 28.02.2019 г. – 212 евро месечно или 424 евро; за периода от 01.03.2019 г. до 30.06.2019 г. – 283 евро месечно или общо 1128 евро; за периода от 01.07.2019 г. до 31.12.2019 г. – 272 евро месечно или 1632 евро; за периода от 01.01.2020 г. до 31.07.2020 г. – 293 евро или 2051 евро общо; 01.08.2020 г. до момента – 293 евро. Общо внесената сума до декември 2020 г. включително според Закона за авансовото плащане на дете е сумата в размер на 10757 евро.

Пред ВРС са били изслушани две Съдебно счетоводни заключения:

Според първото, което ВРС е кредитирал плащанията извършени чрез Социалната служба за гражданите З.-В. от страна на С. възлизат на 12 015 евро. За периода от 01.03.2019 г. до 30.06.2019 г. са изплатени от Социалната служба за гражданите З.-В. в полза на детето Ж. С. С. сума в размер на по 282 евро месечно. От провереното изпълнително дело е установено, че преведената в полза на майката на Ж. С. С. сума възлиза на 5551.48 евро. Общата сума на направените плащания чрез ЧСИ, както и към социалната служба в Г. възлизат на 17 566.48 евро. В експертизата е отразено, че размерите на главницата, както и периодите на начисляване на законната лихва са съобразно представения по делото изпълнителен лист. **Вещото лице е достигнало до извод, че като се съобразят плащанията към ЧСИ и тези към Социалната служба за гражданите З.-В. още с извършеното плащане от 26.09.2019 г. е налице погасяване на задължението за издръжка за процесните месеци – март и април 2019 г.** Вещото лице е отговорило, че ако не се вземат предвид сумите, постъпили към Социалните служби, то сумите само по изпълнително дело не са достатъчни за погасяване на задълженията за издръжка, включително и за процесния период.

Според второто Съдебно счетоводно заключение, извършено от трима експерти към 28.02.2019 г. размерът на дълга в първия вариант е 6383 евро, а във втория 6299.06 евро. Към първи 01.05.2019 г. размерът на дълга възлиза в първия вариант на 7520,06 лева, а във втория – в размер на 7436,06 евро. Дължимата издръжка за месеците март, април и май 2019 г. съгласно първа Наредба за изменение на Наредба за минималната издръжка от 28.09.2017 г. посочва, че за 2019 г. непълнолетни деца трета възрастова група е 476 евро, но следва да се приспадне половината детска надбавка, която е 97 евро или дължимата издръжка възлиза на 397 евро. Към 28.09.2019 г. вещите лица са посочили, че не са погасени вземанията за издръжка за процесния период от 01.03.2019 г. до 01.05.2019 като са съобrazили единствено плащанията към ЧСИ в размер на 5551,48 евро и тези платени на 29.06.2017 г., на 14.11.2017 г., 12.12.2017, 14.12.2017 г., 29.12.2017 г., 25.06.2018 г., 3.07.2018 г., 28.02.2019 г. в размер на 5715 евро чрез немски служби. Вещите лица обаче са посочили в открито съдебно заседание, че не са взели всички плащания към немската социална служба, защото въпросът е бил поставен към **28.02.2019 г.** дали са погасени вземанията за периода от 01.03.2019 г. до 01.05.2019 г.

При тези данни, решаващия съд е достигнал до извода, че претенцията се явява основателна и е я уважил.

Виждането на настоящия съд е следното:

Ищецът е предявил иск по [чл. 439 от ГПК](#) за признаване за установено по отношение на ответника, че не дължи процесните суми поради наличие на обстоятелства, а именно -погасяването на вземанията поради плащане.С оглед горното предявеният иск се явява допустим, тъй като ищецът твърди новонастъпили факти, на които той може да се позовава при оспорване на изпълнението по [чл. 439 ГПК](#). Наличието на висящ изпълнителен процес за събиране на вземането по изпълнителния лист е достатъчно основание за пораждаване на правен интерес у длъжника за предявяване на иска по [чл. 439 ГПК](#), с който се оспорва изпълнението. Само когато принудителното изпълнение е приключило и взыскателят е изцяло удовлетворен, не е налице правен интерес за длъжника от предявяване на установителния иск по [чл. 439 ГПК](#). В този случай, ако длъжникът счита, че са настъпили факти, изключващи изпълняемото право, на негово разположение е друг вид защита. В разглеждания случай, в който е установено, че изпълнителният процес е висящ, въпросите има ли и какъв е размерът на събраните суми по висящото изпълнително дело и пред Социалната служба на ФРГ е от съществено значение. Това е така, тъй като предмет на иска по [чл. 439 ГПК](#) е само установяването на факти, изключващи изпълняемото право. Ищецът по този иск има правен интерес да установи, че изпълняемото право не съществува, докато срещу него като длъжник е предприето принудително изпълнение, какъвто е разглежданият случай.Относно доказателствената тежест в процеса важи общото правило по [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) – всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. За успешното провеждане на отрицателно установителния иск по реда на [чл. 439 от ГПК](#), във вр. с [чл. 124, ал. 1 ГПК](#) в тежест на ищеца е да докаже наличието на изпълняемо право, формирано въз основа на влязъл в сила съдебен акт, факта на образувано от ответника изпълнително дело, в качеството му на взыскател срещу ищеца, в качеството му на длъжник по същото изп.

дело, както и изложените в исковата молба твърдения за плащане от негова страна.

От материалите по делото става ясно, че са били изготвени две съдебно счетоводни експертизи – единична и тройна, и е възникнал проблем при тяхното тълкуване и кредитиране. Според решаващия съд по компетентно дадена е единичната Съдебно счетоводна експертиза, т.к. отчита както извършените погашения пред ЧСИ по изпълнителното производство, така и тези, осъществени пред социалната служба в Бавария, ФРГ. Според настоящия съд, това виждане е правилно и съображенията за това се коренят в самото производство. Съдът правилно е съобразил, че за процесния период следва да се вземат предвид и реализираните плащания на авансова издръжка по сметка на Социалната служба за гражданите З.-В., извършени от С. С., и най – вече техния правопогасяващ ефект. Също е правилно виждането, че ако не се вземат под внимание извършените плащания от страна на Длъжника чрез Социалните служби в Г. би се стигнало до неоснователно обогатяване на лицето, имащо право да получи издръжка. Не случайно ВРС се е позовал на наличната кореспонденция и конкретно на Писмо от 26.05.2017 г. от Социална служба С.-В., към отдел Социални услуги на Провинциална столица М. до С. С., с което последният е бил уведомен, че за в бъдеще задължението за издръжка на детето за периода след 01.03.2017 г. може да бъде погасявано само посредством плащания към Социалната служба по посочената банкова сметка в Staatsoberkasse Bayern. Отражено е, че плащанията към детето или негов законен представител не го освобождават от задължението за плащане, освен ако не получи известие за противното. Отговаря на действително също така, че единичната Съдебно счетоводна експертиза не е отразила правилно размера на издръжката, но пък е зачала всички плащания – както по изпълнителното дело, така и по сметката на Социалната служба. Нещо повече – били са зачетени и заплатените на 26.09.2019 година 1200 евро. От своя страна Тройната Съдебно счетоводна експертиза не е съобщила в цялост плащанията, извършени от Длъжника, а изчислила размера до 28.02.2019 година. Също правилно съдът е преценил, че е редно да се съобразят всички извършени плащания, както тези по изпълнителното дело, така и тези чрез

Социална служба С.-В..

Въззивната жалба не съдържа доводи, годни да променят становището на съда, поради което и атакуваното решение следва да бъде потвърдено. С оглед изхода на спора в полза на С. следва да бъде присъдена сумата от 356.32 /триста петдесет и шест и тридесет и два/ лева.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260106 от 21.02.2022 година, постановено по гр.дело № 18700/2019 година, по описа на ВРС, четиридесет и седми състав.

ОСЪЖДА Ж. С. С., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител И. А. П., ЕГН *****, да заплати в полза на С. В. С., ЕГН ***** сумата от 356.32 /триста петдесет и шест и тридесет и два/ лева, представляваща сторени в производството пред ВОС, разноски, на основание чл. 78, ал.1 ГПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____